

Nb., fordi jeg ikke troede at kunne opnaae Mere, og at jeg ansaae det for at være en Forbedring. Imidlertid blev der under Sagens tidligere Behandling fremsat saa vigtige Oplysninger om disse Institutioner, at Sagens Stilling derved forandrede. Den samme Betragtning, jeg havde dengang om Regjeringens Forpligtelser ligeoverfor disse Institutioner, som den har paataget sig at have et særligt Indseende med, er i Udvalgets Betænkning ogsaa anerkjendt, idet det i Slutningen hedder: „til hvilke Betingelser det da maatte være rigtigt at knytte de Begunstigelses, ved hvilke Staten paatager sig et moralsk Ansvar ligeoverfor de baade offentlige og private Midler, der betroes disse under offentlig Control. stillede Indretninger.“ Det er denne Betragtning, jeg havde tidligere og som jeg nu ogsaa har, der har foranlediget mig til at stille et Endringsforslag. Forinden skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Omskrivningsretten. Jeg har havt megen Tvivl, hvorvidt jeg skulde gaae ind paa det Forslag, som er stillet, at Omskrivningsretten nu skulde vedblive for de allerede eksisterende Interessenter. Hovedgrunden, hvorfor jeg har troet ikke at burde insistere paa, at denne Ret hævedes, er, som af den ærede Ordfører udviklet — at det vilde være mere end tvivlsomt, hvorvidt en saadan Betingelse retfærdigt kunde komme til Anvendelse paa de allerede bestaaende Foreninger, men der er tillige en anden Betragtning, og det er den, hvorledes den Omskrivningsret faktisk vilde virke. Den sjællandske Creditforening har ingen Ret til Omskrivning, førend $\frac{1}{4}$ af Gjælden er afbetalt. Da denne nu amortiseres med $\frac{1}{4}$ pCt., saa vil det være $19\frac{1}{2}$ Aar, inden der kan gjøres Brug af denne Ret. Altsaa er der et saa langt Tidsrum, at forsaavidt det skulde vise sig i Mellemtiden, at det ikke var hensigtsmæssigt, kan Lovgivningen træde til. For de ibylste Landeieendomsbesidderes Creditforening stiller det sig noget anderledes. Der er det fastsat, at naar Gjælden er nedbragt med $\frac{1}{4}$, kan Retten til Omskrivning benyttes og dertil udfordres $16\frac{1}{2}$ Aar. Der er tillige den Bestemmelse, at efter 10 Aars Forløb kan en Debitor fordræ Gjælden omstrevet. Derved vil Gjælden være nedbragt

$11\frac{1}{2}$ pCt., og herved maa jeg udhæve, at disse 10 Aar kun virke successivt. Det er 10 Aar efter den enkelte Interessents Indtrædelse, at Retten opnaaes, og det virker altsaa kun successivt for alle Debitorer. Det er med Hensyn dertil, at jeg har troet ikke at behøve at forlange den hyderligere Sikkerhed for Amortisationen, som ligger i, at ingen Omskrivningsret er tilstede. Hvad mit Forslag angaaer, da er jeg gaaet ud fra den Betragtning, som jeg allerede har udviklet om Statens Stilling til disse Foreninger, og at naar en Forening forlanger en Forandring, naar Debitorerne forlange at frigjøres for deres Solidaritet, da maatte ogsaa Staten være berettiget til at see hen til, om det er hensigtsmæssigt. Nu har man vel paaberaabt sig, at Lovgivningen allerede har bestemt først 1 Million, senere $\frac{1}{2}$ Million, men at det Sidste maatte anses kun som en midlertidig Bestemmelse, der beroede paa, at man ønskede, at disse Foreninger skulde træde i Virksomhed. Jeg skal i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at Fleertallet af Udvalget, hvortil jeg hører, er enig i at indstille § 2, hvorved Loven af 20de Juli 1850 skulde bortfalde, forsaavidt at Lovgivningsmagten, naar der var Tale om en ny Creditforening, skulde tage Bestemmelse derom og fastsætte, under hvilke Forhold og Betingelser Foreningen maatte stiftes. Deri ligger, saavidt jeg skjønner, en Anerkendelse af, at den nuværende Lovgivning ikke for sig selv anses hensigtsmæssig. Naar det er Tilfældet, troer jeg ikke, at man kan paaberaabe sig den Lov, hvorefter Foreninger kunne stiftes, naar der er 1 Million Nd. tilstede. Det er ikke givet, at Lovgivningsmagten vilde fastholde dette Forslag. Derimod forekommer det mig, at det tildeels ligger i Foreningens Formaal, som er at forskaffe de faste Eiendomsbesiddere Penge til en billig Priis. Deri ligger en Forpligtelse til at sørge for, at ikke nye tiltrædende Interessenters Obligationer komme til at staae i en lavere Priis end de Uldres. Det er dette Punkt, som jeg anseer for at være af særdeles Vigtighed. Det er rimeligt, at naar en Serie bliver afsluttet, og det altsaa for den enkelte Obligation kan beregnes, hvor lang Tid der vil medgaae, inden den bliver indløst, at da denne Series Oblig-